

W ROKU 1800 DNIA 14 MAIA 1800

Z Wiednia d. 7. Maia.

W Dzień znalezienia S. Krzyża Cesa-  
rzowa Jmć jako naywyższa opiekunka or-  
deru gwiazdowego Krzyża, Raczyla nay-  
łaskawiey następujące osoby tym orderem  
zaszczyścić:

Eleonorę Xzną Trato, z domu Xzai-  
sekę Ghigi; Teresę Querini Garzoni, Ale-  
xandrę baronową Buol Schauenstein, z  
domu hrab. Lercheufeld-Kefering; Aloy-  
zę hrabiną Morzin, z domu hrab. Hczan i  
Harras; Adelię Karolinę hrabiną Bathisy,  
z domu hrab. Dufeland; Teresę hrabiną  
Nadassy, z domu hrab. Palffy, damę dwor-  
ny Arcy Xzniczki Alexandry; Elżbietę hra-  
biną Gatterburg z domu Mersici; Ernestinę  
hrabiną Kollowrat, z domu hrab. Schlick;  
Karolinę hrabiną Nimtsch, z domu hrab.  
Zierotin; Teresę Montecatino Benvilaqua;  
Antoninę hrabiną Czernia, z domu hrab.  
Salom; Maryę Elżbietę baronową Bur-  
kwald, z domu bar. Bergh i Thorn.

J. C. K. M. greckiego nie unitę pleba-  
na w Esernegybaz w Temeszyńskim kom-

mitacie, Bazylego Georgievich, przez nay-  
łaskawiey wzgląd na jego przyłożenie się,  
ze niektóre gromady i poddani Temesyn-  
skiego kommitatu znaczną liczbę rekruta  
z daniem na rękę zwербowali i na każ-  
dego na mundur 26 ryń. 34 kr. złożyli, tu-  
dzież za przyjęcie na siebie o patrywawie  
inwalidow, złotem medalem zasługi z ta-  
kimże tancurkiem na znak swego naywyż-  
szego ukontentowania obdarzyć raczyli, i  
wspomnianym gromadom za ich patryoty-  
czny czyn, rownie iak dwom poddanym  
Pozegańskiego kommitatu Nathalis i Ma-  
teuszowi Pechur, którzy za daniem na rę-  
kę po 60 ryń. dwoch zdalnych rekrutow  
dostawili i na mundur pieniądze dla nich  
złożyli, naywyższe swoje ukontetowanie  
oświadczyć rozkazał.

Tający swe imię z Siodmiogrodzkiego  
Xstwa złożył na dobrowolną wojenną skład-  
kę 100 ryń. Podobną gorliwością natch-  
nięty Franciszek Wilhelm kawaler Rzeszy  
Nato p złożył na toz przeznaczenie 500  
ryń. J. C. K. M. Raczyl te patryotyczne u-

czucia z najwyższym swoim ukontentowaniem przyjąć.

*Zdarzenia wojenne.*

Względem oznajmionego w ostatniej gazecie postąpienia nieprzyjaciela nad Renem, donosi F. Z. M. Kray daley co następuje:

Nieprzyjaciel jeszcze d. 24 kwietnia przygotował swoje kolomny na prawem brzegu Renu, pod mostowemi szanćami przy Kel i starym Breysak do ataku, z którymi d. 25 o godzinie 5 rana w obu punktach przez każdy w trzy kolomny na przed postąpił. Lubo nieprzyjacielskie kolomny bez przedniej straży samem czołem natarły na nasze letkie forpoczty, nie mogły ich jednak tylko zwoła do ustąpienia przymusić, co się dostatecznie z tą pokazuje, że nieprzyjaciel przy ogromney swej sile nie mógł do samego wieczora do Offenburga dojsć, a opuszczony przez nas Freyburg dopiero w nocy osadził.

F. M. L. baron Kienmayer dowodził obserwacyyom korpusem przeciw Kel, a jenerał hrabia Giulay oddziałem przeciw staremu Breysak; oba mieli, jak się już doniosło, rozkazy nie zapuszczania się w żadną morną bitwę. F. Z. M. Kray wyraża, iż musi wyznać że więcej zrobili, niżeli się mógł spodziewać i mniej stracili, niżeli on mniemał. Żaden z licznych wąwozow, które z doliny Reńskiej do czarnego lasu prowadzą nie był zaniedbany, i komunikacya między obiema temi kolonnami dosyć oddalonymi od siebie, rownie tak z dwiema skrzydłami korpusow F. Z. M. Sztaray i F. M. L. Neuendorf została natychmiast na gorach, tak jak w dolinie Reńskiej była, przywróconą. — Przez to chwalebne cofanie się pozyskał F. Z. M.

Kray tyle czasu, iż mógł armią w obozach przy Dillingen i Donaueschingen zgromadzić, tudzież obydwom przemagającą siłą odpartym korpusom posiłki posłać, przy których dał im razem rozkaz d. 27 żeby do gornych wąwozow na nowo na przed postąpili i o prawdziwem nieprzyjaciela stanowisku w dolinie Reńskiej jak najdokładniejszą wiadomość powzięli, przez co spodziewa się znaleźć sposobność na jedną lub drugą kolomne nieprzyjaciela z siłą uderzyć i należycie odeprzyć, a tym samem i inne kolomny do cofnienia się przymusić.

Tymczasem d. 27 pokazała się trzecia nieprzyjacielska kolonna, która dniem przedtym stanęła za Bazyleią w dolinie Wiesie i nad rzeką Wertha, jednak bardzo powolnym krokiem postępowała: d. 28 przebyła rzekę Albi, przetamała nad nią mostowy szaniec, d. 29 zdobyła innym oddziałem most na jeziorze Siluchter i nad rzeką Wuttach obracała marsz swoy.

F. Z. M. Kray zostawał w oczekiwaniu, że nieprzyjaciel będzie chciał w nizinach Kinzig i dolinie Rench daley postąpić i dotoży wszelkiego usiłowania na osiągnięcie wzgorkow Kniebis i Freudenstadt, potym Horberg i Neustadt. Dla tego zadziwiła go mocno przeciwna wiadomość, iż właśnie najmocniejsze kolomny nieprzyjacielskie opuściły odniesione lubo nie wielkie korzyści i cofnęły się d. 28 pierwsza aż pod fortyfikacye Kel, a druga tej samey nocy opuściła Freyburg i dnia 29 z większą częścią sił swoich przez Grozingen i Mühlheim drogą ku Bazylei powracała.

F. Z. M. Kray wyraża, iż roztropne postąpienie Arcy Xcia Ferdynanda wstrzą-



mało nieprzyjacielski oddział, który był aż do mostu jeziora Szluchzer postąpił, od dalszego wtargnięcia, ponieważ Arcy Xzę Jmć nie chcąc się w lesie i po gorach z nieprzyjacielem ucierać wyszedł na otwarte pole przy Banderff i tam go czekał. W rzeczy samej nie postąpił nieprzyjaciel ani kroku dalej, a chociażby nawet w tym stanowisku nowe posiłki od kolonny idącej przez Mühlheim ku Bazylei dostał, to ciężko żeby mu się powiodło pozyskać jakie korzyści przeciw Banderff, ponieważ F. Z. M. Kray posłał już Arcy Xciu przez F. M. L. Lindenau 6 batalionów piechoty i 4 regimenty jazdy do Zollnauze w posiłku, F. M. L. Nauendorf do niego zbliżył, a generałowi hr. biemu Giulay, na którego już nieprzyjaciel nie nacierał, rozkazał z częścią wojska przez Lenzkirchen na lewy bok ku Banderff postąpić, gdzie będzie oraz wspólnie z Feldmarszałkiem L. Kienmayer na nowo mostowych szanow przy Breysak i Kel pilnował. F. Z. M. Sztarray odebrał także rozkaz, żeby w górę ku ostatniemu miejscu postąpił. Po czyniwszy takie ostrożności środki, umyślił F. Z. M. Kray z resztą zgromadzonyh w obozach się orzekiwać rozwinięcia się zamiaru nieprzyjacielskiej kolonny od Bazylei pomykającej się, i każde nowe usiłowanie dzielnie odeprzyć.

Oba generałowie Kienmayer i Giulay chwalią waleczność i porządek dowodzonych przez siebie wojsk, F. Z. M. Kray natomiast przypisuje to chwalebne postępowanie roztropności wodzow, przytym oddaje sprawiedliwość Arcy Xciu Ferdynandowi, że przy szczęśliwych skłonnościach swych, dokazał w młodym wieku tego, co by nadoświadczeniemu wojownikowi honor przyniosło.

Strata nasza pod F. M. L. Kienmayer i generałem Giulay wynosi w zabitych 2 officyerow, 75 żołnierzy i 100 koni, w rannych 14 officyerow, 389 żołnierzy i 265 koni, a 3 officyerow, 154 żołnierzy i 34 konie zostali poymianemi. Straty lewego skrzydła przy F. M. L. Nauendorf nie może jeszcze F. Z. M. Kray dokładnie podać, tylko tymczasowo doniesiono mu że walczył pułkownik Mecsery od Meszaros husarow rannym jest. Strata nieprzyjacielska musi daleko być większa, ponieważ z tak wielką siłą jaką miał przez cały dzień nie wiele placu zyskał: przez sam tylko Freyberg przewieziono 100 wozow zranionemi; 4 officyerow i 156 żołnierzow dostało się w naszą niewolę.

Postąg dalszego doniesienia F. Z. M. Kray pod d. 30 kwietnia stał jeszcze nieprzyjaciel w wyżej wymienionych miejscach między jeziorem Szluchzer i gorami St. Blasius, i przy Walshut nad Renem. Luba wystąpił przeciw lewemu nieprzyjacielskiemu skrzydłu patroli przyniósł wiadomość, że na dolinie Wieser posirzeżono w steczne nieprzyjaciela poruszenia, pokazało się jednak za wystaniem rekognoskowaniem przez Arcy Xcia Ferdynanda, że most nad jeziorem zawsze mocno osadzony trzyma. F. Z. M. baron Kray wyprawił przeto F. M. L. Baillet w 4 batalionny do Löttingen dla wsparcia Arcy Xcia Ferdynanda, i generała Giulay, a F. M. L. Nauendorf zlecił nazajutrz z całą jego siłą rekognoskować nieprzyjaciela, żeby mógł przez to o właściwey jego sile powziąć wiadomość, i stosowne do niej przedsiębrać środki.

F. Z. M. Sztarray stał d. 30 kwietnia wyżej Murg ku Kel, potężony z F. M. L.

Kienmayer, a ten przytykał znowu swemi wojskami do jenerała Giulay ku staremu Breysak, tak iż na nowo posiadamy drogę przez góry od Freyburga aż do Menu, oba mostowe szanice iak dawniej zamykamy i przez podjazdy przez Mühlheim ku dolinie Wiese nieprzyjaciela niespokojnością nabawiamy, w których zabraliśmy już 130 jeńców, nieprzyjacielskiego jenerała Sabatier rozrąbali i armatę z wozem ammunicyjnym zdobyli, oczym F. Z. M. Kray szczegóły, wraz z doniesieniem o stracie na lewym skrzydle pod F. M. L. Nauendorf w krotce nadesła.

Podług doniesienia jenerała iazdy Melas z Sestri di Ponente pod d. 23 i 24 kwietnia, był stojący nieprzyjaciel w Polcevera i innych oddzielnych mocnych punktach d. 23 z rana przez trzy słabe kolomny alarmowany i aż pod same mury Genui odparty. Jeden szef brygady, 5 officyerow i 80 żołnierzy dostało się w tey okazji w naszą niewolę. Tegoż dnia ku wieczorowi atakował nieprzyjaciel forpocztę jenerałów Hohenzollern i Gottesheim, odpartych z początku cokolwiek nazad, ale potym tego samego wieczora został aż pod mury Genui odpędzonym.

Jenerał iazdy Melas utwierdza wciąż szancami stanowiska blokady przed Genuą, do których osadzenia przywiezione przez Angielską eskadrę armaty są użyte.

D. 24 nieprzyjaciel zachował się spokojnie w Genui, załoga przechodziła się przed i między murami, ale iak szpiegi donoszą, mają być żołnierze bardzo niekontenci, że im brakuje żywności.

Względem odparcia nieprzyjacielskiego ataku przeciw St. Giacomo przez F. M.

L. E. snitz, o którym się już doniosło, przywodzi jenerał iazdy Melas niektóre szczegóły, z których pokazuje się, że nieprzyjacielska strata w tym miejscu tym znaczniejsza była, że podług wyznania jeńców z s mey szrodkowej kolomny przywieziono 500 ranionych między któremi było 2 jenerałów. Wielu officyerow i 200 żołnierzy zabraliśmy w niewolę; nasza zaś strata nie wynosi iak 260 ludzi między zabitemi i ranionemi, w liczbie pierwszych znajduje się od grenadyerow kapitan Paar, F. M. L. Elseit z chwali bardzo postępki wszystkie jenerałów, officyerow sztabu i niższych, tudzież ogółem waleczność wojsk; szczególniej dystenszowali się bataliony grenadyerow Neny i Görschen, jenerał maior Weidenfeld, podpułkownik Dix od regimentu Furstenberga, major Mescery i kapitan Sokolovich od głównego sztabu, kapitanowie Trohn i Heinitz od korpusu pionierow, i kapitan Roy od Huffa.

Strata nasza od otwarcia kampanii we Włoszech aż do 15 kwietnia wynosi w zabitych i sztabu i 15 niższych officyerow 664 żołnierzy; w ranionych 4 sztabu i 73 niższych officyerow, 2486 żołnierzy. Liczba zabitych lub w nieprzyjacielską niewolę wpadłych, nie może być dokładnie podana, ponieważ wielu zabłąkało się w skałach i powoli powracała. Imiona officyerow, którzy są zabitemi lub ranionemi będą wprzyszłej gazecie oznajmione.

*Z Paryża d. 23. Kwietnia.*

Załoga na gorze Cenis, którą nasze wojska, iak się już doniosło, odzyskały, została zmocnioną.

Jenerałowie Perignon i Grouchy, któ-



rzy w nieszczęśliwej bitwie przy Nowi w niewolę wziętymi zostali, mieli podług tutejszych dzienników do Paryża przybyć, lecz wielu o tym powątpiwa.

Słychać, iż Buonaparte blisko 300 osob z emigrantów listy wymazał. W liście ich kładą Lafayette, Latour Maubourg, Beaumetz, Alex. Lameth, bywłego Xcia Liancourt i generała Valence.

Wiadomo, iż Buonaparte rozporządził, że ten departament, który do końca germalinal najwyższy podatków zapłaci, będzie jako dobrze zasłużony odczynnie ogłoszony i główna ulica w Paryżu jego nazwisko dostanie. Departament Saony żąda najpierwszy tego honoru, ponieważ wszystkie zaległe kontrybucje zapłacił i na 9 rok 76,000 fr przedem złożył.

Wczoraj miał trybunał, który się dwa razy w miesiąc zgromadza, znowu posiedzenie, na którym wielu członkom dane były urlopy i nowego prezydenta obrano. Rada stanu gotuje już projekta do obrad ciała prawodawczego.

*D. 25. Kwietnia.*

Ponieważ wojna we Włoszech już śpiesznym idzie krokiem, zapewniają przeto na nowo, że pierwszy konsul Buonaparte w krótko uda się do Dijon. D. 22 t. m. mieli znowu u niego zagraniczni posłowie audyencyą. Z resztą rząd nasz nic istotnie od generała Masseny nie oznaymił.

Pod d. 21 wydali konsulowie Rzepltey do mieszkańców zachodnich departamentów, które przez ustawę d. 14 stycznia z pod konstytucyi wyjętymi były, następującą odezwę:

” Obywatele! Konsulowie Rzepltey widzieli się mimo swej ściegi przymuszonymi wyrobić ustawę i onę wykonać, ia-

ka okoliczności wskazały. Te okoliczności już się więcej nie zaaydują; obcy agenci opuścili waszą ziemię; ci których uwiedli, odstąpili od swego błędu; rząd uważa was przede odtąd jako Francuzów, podległych ustawom, wspólnym interesem i równemi uczuciami z sobą połączonych. Ponieważ rząd przymuszonym był dla uskuteczenia tej jedności użyć wielkiej siły, powierzył ją przede jenerałowi Brune, który z potrzebną surowością umiał połączyć ową braterską łagodność, która w domowej niezgodzie jedynie niewinnych i zasługujących na litość ludzi szuka i zaayduje. Konstytucya rozpoczyna u was znowu swe panowanie. Będziecie na potym pod urzędnikami zostawać, którzy wam prawie wszyscy z swych talentów i cnot są znanymi, i ani nienawiść, ani zemsta nie będą niemi powodować. Spuście się na ich starannosc; oni przywrócą między wami zgodę, i ziednią wam używanie słodczy wolności. Zapomniacie zdażeń, których się Francuzki charakter wyrzeka, i które waszemu posłuszeństwu ustawom i waszej wierności odczynnie przeciwni były. Z waszej niezgody i z waszego nieszczęścia musi się tylko niewygladzona nienawiść przeciw temu nieprzyjacielowi pozostać, który ją wzniecił i zapalił. Miecycie zaufanie w tych, którym wasz los teraz jest powierzony. Nadgroda ich prac będzie wasz szacunek. Nie szukaia oni innej chwały, iak wyrwać Francya z domowey niezgody i innej nadgrody iak żyć w waszej pamięci.

*Podpisano Buonaparte.*

Przez inny wyrok postanowione, iż od d. 24 t. m. w departamentach Cotes du Nord, Ille i Villaine, Morbihan i niższy

Loary będzie konstytucya znowu zaprowa-  
dzona i wszystkie nadzwyczajne dotąd  
użyte środki ustają.

Na rapport, który minister zagranicz-  
nych związków ob. Talleyrand niedawno  
zdał, postanowili konsulowie wyrokiem  
sw oim, iż nasz dyplomatyczny korpus bę-  
dzie odąd na 4 stopnie podzielony, to  
jest: sekretarzow legacyi drugiej i pier-  
wszey klasy, pełnomocnych ministrów i  
ambasadorow. Przy wydziale zagranicz-  
nych związków będzie szkoła dla mło-  
dych dyplomatyków postanowiona. Mu-  
szą odbyć różne examina, a gdy będą  
za uczniow uznani, będzie to pier-  
wszym stopniem ich postępu, i na ow czas  
będą mogli być użytemi czy w wydziale  
zagranicznych związków, czy przy posel-  
stwach. Skoro kto o jeden stopień wyżej  
w dyplomacye postąpi odbierze na to oso-  
bne dyploma. Do każdego stopnia jest o-  
sobna pensya przywiązana. Wszystkie  
pensye naszych dyplomatycznych agen-  
tow na przyszłość będą się z 2 części skła-  
dać, to jest za ich aktualną służbę i za  
stopień. Stopnie nie są jednak koniecznie  
do urzędu przywiązane. Pierwszy konsul  
może agentowi nadać stopień, wyższy od  
iego urzędu, i nawzajem mianować go na  
wyższy urząd od iego stopnia. Wszyscy  
dotąd użyci agenci odbierają dyploma na  
stopnie. Który 4 lata służył odbierze sto-  
pień ministra: taki teraz sprawuje, a jeżeli  
mniej, to niższy stopień. Szefowie poli-  
tyczney kancelaryi będą na stopnie sekre-  
tarrow legacyi 2 klasy, podszefowie na  
stopnie sekretarzow legacyi pierwszej klas-  
sy, szefowie politycznych dywizy na sto-  
pnie pełnomocnych ministrów, a minister  
zagranicznych związków na stopień ambas-

sadora wyniesionem. Pierwsze osoby mu-  
szą najmniej 4 lata służyć, a minister  
zagranicznych związków w ten czas tylko  
odbierze stopień ambasadora, jeżeli  
wprzód miał stopień na pełnomocnego mini-  
stra, lub przez dwa lata sprawował urząd  
ministra zagranicznych związków. Byli  
dyplomatyczni agenci, którzy przed 1  
germinal roku 8 odwołaniem zostali, mają  
stopnie i pensye stosowne do swych za-  
ług otrzymać, jeżeli przynajmniej lat 4  
przesłużyli, a z tych dwa po rewolucyi.  
Jeżeli który minister 25 lat przesłuży cał-  
kowitą pensją swego stopnia odbierać bę-  
dzie, która może jeszcze być pomnożona.  
Ci agenci, którzy się 1789 roku oddalili i  
pensją brali, są uwolnieni od wykazywa-  
nia się że w czasie rewolucyi służyli, i bę-  
dą całkowitey pensyi używać. Pensye  
stopni, do których przywiązane są jeszcze  
pensye aktualney służby, postanowił kon-  
sulat w tym sposobie: Za stopień ambas-  
sadora 10,000 fr. pełnomocnego ministra  
6000, sekretarza legacyi pierwszej klasy  
2400, sekretarza drugiej 1000, a dla uc-  
niow dyplomatyki po 600 fr. Względem  
kommissarzy handlowych ma wyjść osobne  
urządzenie.

Tutejszy prefekt wydał pod d. 21 na-  
stępujący wyrok:

"Gdy obywatelka Dupré Geneste, żo-  
na ob. Lacheze bywszego sprawującego  
interessa Rzpłtey w Wenecyi, prosiła o  
pozwolenie, żeby mogła zwłoki zmarłego  
d. 20 kwietnia swego 8miesiącznego syna  
spalić; gdy zważywszy daley, że ostatnia  
przystuga która się zwłokom człowieczą  
wyrządza, obrządkiem religii jest, której  
sposobu, ani wykonania publicznie wia-  
dza, bez nadwerczenia wolności matki i



Przepisać nie może, stanowi przeto co następuje:

1. Obywatelka Dupré Geneste ma pozwolenie kazać spalić zwłoki swego zmarłego syna.
2. Żałobny ten obrządek ma być za Paryzem na otwartym i obszernym placu, w przytomności municypalnego agenta i grabarza odbyty.
3. Obywatelka Dupré musi okazać zaświadczenie municypalnego agenta prezydentowi pierwszego okręgu, że ciało było spalone i popioł z niego pozbierany.

Podpisano *Frochet.*

W Auxonne w Burgundyi naprawiają fortyfikacye. — Dopiero się dziś dowiadujemy, że generał Mack d. 16 nagle wyjechał z Paryża.

Przez Bordeaux donoszą, że jedna fregata z 300 ludźmi od naszey Egipskiej armii i jedynym adiutantem generała Kleber przybyła do Tulonu. Dziwią się jednak, że ta wiadomość nie mogła tu prosto z Tulonu przybyć, nie tak daleko obchodzić. Zapewne to był ten sam okręt, który przyniósł wiadome depesze od Klebera. — Procz Tulonu ma Egipska armia, której na powrot oczekujemy na Hierijskich wyspach kwarantanną odbywać.

Bywszy nasz ambasador w Madrycie, Ob. Guillemerdet, jest tu w tych dniach nazad oczekiwany.

Sto czterestu profesorów z departamentu północnego wymaąo także z listy emigrantów. Karol Lameth, bracia Romeuf, Sicard i inni są także z niej wymazani.

Gdy kassacyyny trybunał był pierwszym konsułowi prezentowany, rzekł do

niego w odpowiedzi swej: " Wojskowe talenta są tylko w niektórych okolicznościach i czasach potrzebne, ale obywatelskie cnoty, które urzędnika charakteryzują, przykładają się niezmiernie do szczśliwości obywatelskiej. "

W Moulins zrobili isący woieni bunt, który tylko siłą wojskową mógł być przytłumiony. Czternastu hersztów wsadzono w ścisłe więzienie.

Delizans z Bordeaux do Paryża był od zboyców napadniony, którzy 66,000 fr. należących do Rzepltey zabrali.

Ob. Despaze jest prywatnym sekretarzem ministra woennego Carnot.

Kąpiele zdrowia we Francyi mają być więcej dającym na trzy lata zaaręgowane.

Słychać, iż wkrótce prefektowie marynarki mają być mianowanemi, i nowe urządzenie korpusu marynarki przedsięwzięte. Tysiąc ósm set terażniejszych oficyerów będzie utrzymanych. Ma być 4 prefektów marynarki w Brest, Tulonie, Rochefard i Antwerpii postanowionych — Papiery rządowe znowu od 17 do 19 fr. i 13 centimów poskoczyły.

Rząd nasz stara się szczególniej użyć lesu pensyonistów i dożywomików. Wydał względem ich zaległości nowy wyrok.

W Madrycie umarł Xcia Lancastru, który był kapitanem w gwardyi Wallonów. Na ten stopień przeznaczai brata Xcia Pokoiu. Przez nowe króleaskie rozporządzenie staraia się zapobiedz nadużyciu, które się w skarb przez rozporządzenie roku przeszłego wsliznęło.

Za rządów Ludwika XVI nie chciano Pani Montefson usnąć za żonę Xcia Orleans,oyca zgilotynowanego Xcia tegeż imie-

nia. Xżę i jego sukcesorowie wyznaczili iey 80,000 fr. do życia, których przez rewolucyą pozbawioną została. Rząd nasz zapewnił iey znowu te dochody i iak się-chać powróci do Francyi nazad.

Ob. François Neufchateau wydał w tych dniach pod tytułem konserwatora ma-  
 ła dzieło w 2 tomach, które zawiera w sobie kawałki z historyi, polityki &c. Znayduie się w nim także list, który J.J. Rousseau do marszałkowy Luxemburg pisał. Jest on tey osnowy:

”Wielebym ieszcze miał W Pani powiedzieć, nim ją opuszczę, ale czas jest za krotki. Muszę przeto moją spowiedź skrócić i iey szlachetnemu sercu tylko ostatnią moją tajemnicę powierzyć. Wiedz że W Pani, iż z biedną dziewczyną, która się przy mnie znayduie, żyłem przez 16 lat wści słych związkach, iż stan moy przymusił mnie potym żyć z nią iak z moją siostrą. Miłość moja do tey dziewczyny wcale się nie zmniejszyła, owszem przy moim niedołącznym stanie bez niey zostałbym w ostatnich momentach moich w nayprzykrzyszej dobie. Z tego z nią związku wynikło 5 dzieci, które wszystkie do szpitala odesłanemi zostały; lecz tak byłem niedbały że nawet dla odebrania ich kiedyś, nie zapisałem dni ich urodzenia. Zgryzota sumnienia z przyczyny tey opieszatości zmieszła od kilku lat moją spokojność, i zalew moim i matki nieufam sobie żebym mógł kiedy ten błąd naprawić. Na pieluchach starszego dziecięcia umieściłem iedynie znak, który na drugą rękę u siebie zostawiłem. To dziecię urodziło się w zimach między rokiem 1746 i 1747 lub około tego czasu. Oto jest wszystko, cō o nim mogę powiedzieć.”

Z Stuttgardu d. 26. Kwietnia.

Woyska Cesarzkie, które dotąd rozłożone były w okolicach Kempten przed kilku dniami ruszyły zmierzając ku jeziorowi Konstancyjskiemu. Pomony, które od 6 miesięcy znaydowały się w Kempten na dniu 21 wywieziono do Rawensburga, gdzie dalszych rozkazow oczekiwać będą. Gazeta iedna wychodząca w wyższej Szwabii mowi, że armia Cesarzka sposobi się do uderzenia silnie na woyska Francuzkie na granicy Szwaycarskiej. Uważają tu powszechnie, że znaczne siły zgromadzą się, i łączą w okolicach Waldshut na przeciwko Bazylei. — Podług listów z Zurich iedna część znaydującego się tam woyska Francuzkiego po odebraney wiadomości o opanowaniu przez Austryakow gory Cenis i ich wkroczeniu do Lasneburga i Termignon spiesznym marszem udała się do Sabaudyi.

Z Strasburga d. 21. Kwietnia.

Główna kwatera armii Reńskiej dnia wczorayszego stała w Kolmar, a podług wszelkiego podobieństwa w kilku dniach do naszego miasta przeniesioną będzie. — Główna kwatera jenerała St. Cyre dowodzącego środkiem armii znayduie się w Obernhelm o 4 lub 5 mil od Schlestadt odległego. — Listy z Bazylei pod dniem 19 pisane nie potwierdzają wiadomości, którą niedawno rozgłoszono iakoby w pierwszych władzach rzepltey Helweckiej znaczna odmiana zayść miała. Z Chamberi piszą pod dniem 13, że woyska, z Grenoble, Lionu, i innych twierdz wraz z licznymi korpusami gwardyi narodowej ruszyły i usiłować będą gorę Cenis znowu opanować.



## GAZETY KRAKOWSKIEJ

---

 W R S R Z O D Ę D N I A 14 M A I A 1800.
 

---

*Z Liworna d. 11. Kwietnia.*

Statki przybyte z odnogi Genueńskiej, mówią, iż w G-nui słyszeli mocne strzelanie z armat. — W dniach tych przybył tu transport wojska Francuzkiego z armii Egipskiej i w Lazarecie umieszczonym został dla odprawienia kwarantanny. Upe-  
wulają, że lord Kheits oczekuje na rozkazy swojego dworu, które mu wskażą, czyli wojska te do Francji odprowadzone być mają.

*Z Bruzelli d. 22. Kwietnia.*

Gdy król ten Firdemont najpierwszy w naszym departamencie dostawił w zupełności kontyniens do armii odwodowej, z tego powodu prefekt napisał list do niego w bardzo pochlebnych wyrazach. Mniemy, że większa część kontyniensow na dzień 5 maja będzie gotowa do wyruszenia stąd, kontyniens te razem wzięte składać będą 15,000 ludzi.

*Z Moguncyi d. 26. Kwietnia.*

Dnia 16. o godzinie 5 w wieczor jenerał Mack wyjechał inkognito z Paryza pod obcym nazwiskiem kupca z Anspachu. Nazajutrz miał się do wielkiego domu z

ogrodem przenieść. Przebywszy Moguncyą i znajdując się na drodze do Hattersheim między Moguncyą i Frankfortem wdał się z postilionem, który go wioził w rozmowę. Pytał go się czy jest z swego stanu kontent? Postyllion odpowiada, że już 15 lat pocztę wozi i sprzykrzył mu się ten stan życia. Podrożny odpowiada, to możesz u mnie za masztalera służyć; ja mam 30 koni w Frankforcie, a gdy stanemy w Hattersheim ułożemy się ostatecznie. Postyllion przyjął tę ofertę, wyrobił podpis paszportu niby na chorego podróżnego i kommandanta Francuzkiego w Kassel i z wielkim swoim zadziwieniem dowiedział się nakoniec w Höchst, gdzie Cesarские форпoczty stoją, jakiego on cudzoziemca wioził. Jenerał Mack zabrał do Wiednia z sobą postylliona i obiecał go do śmierci chować. Nazajutrz powyżej tzie jenerala Mack, to jest d. 21 przybył tu Francuzki kurjer, który był bezskutecznie za nim wysłany.

*Z Sztokolmu d. 22. Kwietnia.*

Przeszłej nocy umarł tu w 76 roku życia swego znany marszałek polny baron

państwa 1 kawaler Serafickiego. orderu hrabia Meyerfeld. Nie miał żadnego potomstwa, i znaczne zostawił dobra w Szwecyi i Pomeranii.

Z Nörrköping mamy wiadomość, iż stan rycerski i szlachta na korzyść trzech miejskich stanow prosił Krola, żeby dawny przywilej szczególnie stanu rycerskiemu słożący, posiadania dobr żadney opłacie niepodlegających, odtąd na wszystkich mieszkańców był rozciągnięty. Ofiara ta czyni honor Szwedzkiej szlachcie.

Na miejsce barona Silfverhielm, jest gabinetowy sekretarz P. Netzel sprawującym interesy w Londynie mianowany.

*Z Hagi d. 29. Kwietnia.*  
Generał Angereau wyjedzie do Eindhoven w Batawskiej Brabancyi dla obeyrzenia zakładaiącego się tam obozu od 6000 ludzi. Teraz obiedza różne mieysca w Rzeplcey, dla odbycia rewii nad stojącymi w nich wojskami. Z resztą wszystko u nas w spokojności zostaje. — Wiadomość o pozwoleniu przez rząd Francuzki wprowadzania z Anglii do portu Antwerpii materyałow do Fabryk, jest pewna, i tego samego u nas sobie życzą. — Z Loodyum i innych mieysc udało się już wiele korpusow ochotników do Dizon.

D O N I E S I E N I A.

Z Magistratu C. K. Miasta Olkusza wiadomość daie się: iż na propozycya prefektury Żurawickiej na licytacya młyna Kaziemierza Czujna własach miejskich Olkuskich do Żurady należącego na 450 zł. pol. takowanego na dług podatku od kilku lat nie zapłaconego sadowie uotrął się.

Do tej licytacyi magistrat 3 terminy naznacza to jest 1szy dnia 23 maja drugi d. 23 czerwca, trzeci d. 23 lipca z tym dodatkiem, iż jeżeliby rzeczony młyn, na pierwszym lub drugim terminie nie znalazł się na sprzedaż, to na trzecim terminie niżej taksy dany będzie; więc mający chęć kupić na rzeczonych dniach w kancelarji prefektury Żurawickiej niech się zaydują, i co ofiarować zechcą do protokołu podadzą. W Olkuszu dnia 25 kwietnia 1800.

*Jerzy Waniek m. p.  
Syndyk i zastępca Burmistrza.  
Michał Frąnk R. O.*

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa podaje publiczności do wiadomości, iż dom w wydziale III. pod N. 89 w mieście tutejszym sytuowany sadowanie zł. pol. 2270 oszacowany, niegdy JPani Barbary Albinskiej potom Popieleckiej dziedziczy gdy pierwszy wyznaczony na dzień 26 miesiąca listopada roku zeszłego termin bezskutecznie uotrął na dniu 23 maja r. b. ogodzinie 10 z rana w Ratuszu Krakowskim mocą publiczney licytacyi więcej podającemu sprzedany będzie. Ochoję więc nabycia mający na się na terminie i mieyscu wyznaczonym zaydować; wolno mu zaś oszacowanie takowego domu tudzież warunki sprzedarzy w registraturze tutejszego magistratu przeczytać. Dan dnia 29 kwietnia 1800.

*W słabości JW. Prezesa.  
M. Wohlmann.  
W. Bartsch.  
T. Krzyżanowski.*

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.  
*Kawski*

Ex parte Magistratus C. Reg. Urbis Lublinensis medio presentis Edicti omnibus & singulis creditoribus masse successionalis olim Hyacynthi Kowalski huius civis sub die 27 Martii 1792 demortui notum redditur, sine assumenda ordinatae pertractationis huiusce masse successionalis post supradictum Hyacynthum Kowalski derelictæ ad liquidanda jura creditorum terminum peremptorium usque ad diem



ultimam Maii n. e. proximum haberi, in cuius consequentiam omnes creditores, qui aut jure crediti, aut jure hypothecæ, aut quocunque alio titulo ex præfata massa successionali se aliquid prætere posse credant hisce adiciantur, ut in hocce termino sua nefors habentia jura eo certius liquident, quo secus substantia hæc legitimis successoribus extrahatur, & illi cum suis prætensionibus ad hanc massam jam non amplius audientur. — Datum Lublini die 16 aprilis 1800.

In absentia Mgfcii pro Consulis

*Schweitzer Synd.*

*Jacobus Lewandowski, asses.*

*Adalb. Stefanowski assers:*

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.

*Fran. Kiepski, scrius.*

Czyni się niniejszym wiadomo, że na dniu 26 Maja b. r. w cyrkule Mysłenickim leżące starostwo Oświęcimskie z przyległościami, na trzy po sobie następujące lata, to jest od 24 Junii 1800 aż do 23 tegoż miesiąca 1803 w arędowną possessyą wypuszczone będzie.

Za cenę fiskalną, będzie podług wypisu dochodów 2036 zł. Ryń. 30 7/8 kr. wzięte.

Ochotę arędownania mającej, mają się na wyznaczonym dniu o godzinie 9 przed południem w Mysłenickiej cyrkularnej kancelaryi wraz z wadium 203 zł. ryń. 39 kr. zaopatrzonemi znajdować.

*Postel, dyr.*

Gdy na dniu 11. Marca r. b. iako na powtornym terminie, do licytowania *Dobr Chwałowie z przyległościami Borkow*, w cyrkule Kieleckim leżących Pana Jozefa Gutowskiego własnych, w drodze exekucyi przez Pana Stanisława Bystrzanowskiego pozyskanej, wyznaczonym nikt z kupujących nie stanął; przeto trzeci termin celem sprzedania tychże dóbr więcej dającemu na dzień 21 Czerwca r. b. na godzinę 10 z rana naznacza się, z tym dodatkiem: iż gdyby dobra te na dniu rzeczonym w C. K. Sądach szlacheckich tutejszych mające być licytowane za cenę szacunkową 134,788 zł. 19 gro. pol. sprzedane być nie mogły, tedy nawet niżej szacunku, mając jednak wzgląd na §. 433. ustawy sądowej, sprzedane zostaną, a to z tym warunkiem: że exekwujący Pan Stanisław Bystrzanowski z szacunku, iaki z licytacji dóbr wypadnie, zaspokoienia swego w summie 34,454 zł. pol. i provizyi od summy 79,000 zł. pol. od d. 24 Maja 1792 roku do dnia 23 Czerwca 1798 roku, odtąd zaś aż do dnia wypłażenia tylko od summy 34,454 zł. pol. po 7 od 100 niemniej za kondemnatę i expens prawną, zaraz po ukończonej licytacji od kupującego żąda. Nadto Edyktem niniejszym, nie oczekując osobnej cytacji, wzywają się wszyscy wierzyciele na tych dobrach hypothekę mający, z tym dodatkiem, że owi, którzy w wyznaczonym terminie to jest przed d. 21 czerwca r. b. nie zgłoszą się, ani przeciw nabywcy tych dóbr ani co do samych dóbr już żadnego więcej Prawa mieć nie będą, ale zadosyć uczy lenia swego z szacunku sprzedaży lub innego majątku dłużnika swego poszukiwać będą musieli. Wreszcie wolno jest kupującym, akt detaxacyi tychże dóbr w C. K. Sądach tutejszych registrarze przeryżyć sobie lub przez kopiań wyiąć.

Dano w Krakowie d. 12 Marca 1800 roku.

*Jozef de Nikorowicz.*

*Jan Morak.*

*Chrystiański.*

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.

*J- Daublebski Sternek.*

Z Magistratu C. K. Miasta Olkusza iako instancyi substancyą pozmarłym JM. X. Michale Karolu Olexa plebanie Zadrozskim w dystrykcie Olkuskim pozostała pertraktujący wiadomość dacie się.

Iż na dniu 12tym maja r. b. rzeczy ruchome spomnionego zmarłego to jest 3 konie, krowy, owce, świnie, pszczoły, sukate, sprzęty domowe, i t. d. więcej dającemu za gotowe pieniądze sprzedane będą. Więc mający chęć kupic na wyżey wyrażonym dniu na plebanii w Zadrozu niech się znajdą.

W Olkuziu dnia 25 Kwietnia 1800.

*Jerzy Waniek m. p.*

*Syndyk i tymczasem zastępca Burmistrza.*

Człowiek w najlepszym wieku, który za dwnych czasow w Warszawie u pewnego znakomitego Państwa za murgrabiego służył, i względnie poczciwości swej najlepszemi za świadczzeniami wykazać się może, oraz procz polskiego iako oyczystego języka, także z równą tawością po Niemiecki, Rosyjsku i Francuzku mówi, życzy sobie do Państwa ktorego przyjętym być na służbę, bądź to w sposobie marszałka, pbeni otenta, rachmistrza, lub kamerdynera Dalszą wiadomość o tym można po-  
wziąć w kantorze Gazety Polskiej w Krakowie pod Drem. 507.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Józefowi Dubinowi Wąsowiczowi: że Urban Komorowski usądow tych, o zapłatę summy 15,000 zł. pol. i zakładu 50 czer: zł. na niego zażobę podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy w całe w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż adwokata tutejszego Bema z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać musiał.

Wydano dnia 10 kwietnia 1800 roku.

*Jożef de Nikorowicz.*

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej  
W Krakowie dnia 5 kwietnia 1800.

*J. Doublebski Sternock.*

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Janowi Turto: że Pan Ignacy Działott u sądow tych, o zapłatę summy 19,260 zł. pol. z prowizją i kosztem prawnym, zażobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy w całe w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż Janowi Turto adwokata tutejszego P. Bełdowskiego z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest aż do 5 dnia miesiąca sierpnia roku bieżącego sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swojej za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej.  
W Krakowie d. 15 kwietnia 1800 roku.

Wydano dnia 19 kwietnia 1800.

*Kraufs.*

Magistrat J. C. K. M. Stołecz: Krak. Miasta wszystkim komu o tem wiedzieć należy do publiczney podać wiadomości, iż dom własny Pana Jędrzeja Gaiowskiego prawem przewyciężonego w wydziale II. Miasta Krakowa pod Nrem 25 położony sądownie zł. rvn. 782 kr. 50 $\frac{1}{2}$  oszacowany na instancją W. JP. Wincentego Łaskiewicza prawem przewyciężającego na zadosię uczynienie summy zł. pol. 2350 wraz z prowizją i kosztami prawnymi wyrokiem Magistratu tutejszego Krakowskiego przesądzony dnia 3 Czerwca r. b. o godzinie 10 z rana w ratuszu Krakowskim przez licytację za gotowe pieniądze sprzedany będzie. — Wszyscy zatem mający chęć kupienia także wzywy wyrażony dom, mają się na miejscu w czasie wyznaczonym znajdować.

Dan dni 29 kwietnia 1800.

W słałowoci JW. Freitza.

*M. Wohlmann.*

*W. Bartsch.*

*A. Feistemantel.*

Z Rady C. K. Stołecznego Miasta Krakowa Magistratu.  
*Kawski mpp.*